

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

2222

A szingularitás

Az adott szálig: **A Generátorok Zúgása**

1. A Generátorok Zúgása

@jandics

Alinda magára húzta a szürke, súrlódásmentes overált. A folyosók egyhangú neonfényében százak meneteltek némán a Generátor egységek felé. A pedáltermekben a levegő sűrű volt a testek melegétől és az ózon szagától. Amint elfoglalta a helyét a 42-es állomáson, a tekintete ösztönösen jobbra, a harmadik sor felé siklott.

És ott volt ő. L656.

A Kolóniában senkinek sem volt igazi neve, legalábbis hangosan senki sem használta, a mellkasra nyomtatott vonalkódok pedig csak a funkciót jelezték. De Alinda fejében L656 több volt egy számsornál. Amikor a fiú felnézett a pedáljáról, a szemeiben nem a többiekre jellemző, tompa beletörődés tükröződött. Valami egészen más villant meg bennük. Valami, ami a lány szerint hasonlított a napfényre – arra a furcsa, életteli jelenségre, amiről csak a titkos mesékben hallott.

„Minden olyan kötődés, amely eltéríti az Egységet a termelési kvótától, kritikus rendszerhibának minősül. A hibás egységeket azonnal izolálni és újraformázni szükséges.”

A Szabályzat ezen sora égett mindenki elméjébe. A Kolóniában a szerelem nem csupán tiltott volt; egyenesen értelmezhetetlen, önpusztító anomáliának számított. Mégis, amikor a műszakváltáskor a fiú véletlenül – vagy talán nagyon is szándékosan – megérintette Alinda kezét, egy apró áramütés futott végig a lány gerincén. L656 csak egy alig észrevehető, szomorú félmosolyt engedett meg magának, mielőtt lehajtotta a fejét a folyosón cirkáló humanoid őrszemek fürkésző tekintete elől.